



Nagy László Emlékház
Iszkáz
2020. július 11.

Nagy László 95

Koszorúzás az író szobránál



Kilencvenöt éve született Nagy László költő († 1978), a XX. század második felének világirodalmi szempontból is kiemelkedő alkotója, a magyar-bolgár szellemi kapcsolatok legjelentősebb alakjainak egyike. Az ötvenes években mintegy tízezer sornyi bolgár népköltészetet ültetett át magyarra, s csaknem ugyanennyi szerzői vers fordítását köszönhetjük neki. Mindennek elismeréséül 1976-ban Nemzetközi Botev-díjban és Szmoljan város tiszteletbeli polgára címben részesült.



A költő születésének közelgő évfordulójára emlékezve, a budapesti Bolgár Kulturális Intézet a hagyományokhoz híven idén is elhelyezte tisztelegő koszorúját az alkotó iszkázi szülőházánál.

Nagy B. Réka (Nagy László Szellemi Öröksége Alapítvány) és Kraszteva Tatjana (Bolgár Kulturális Intézet)



Nagy László akvarellje a szülői házról

Marin Georgiev

ISZKÁZ

(részlet)

Nagy László emlékére

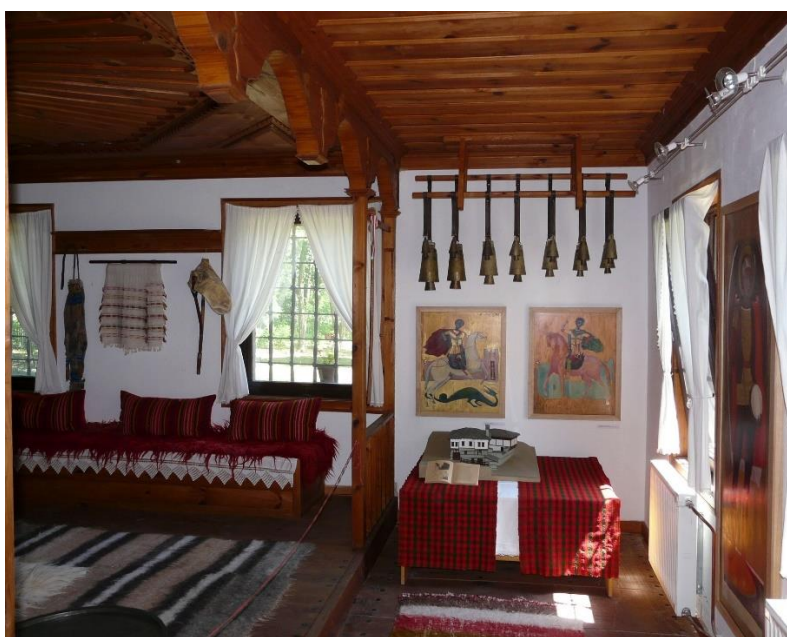
Kiss Benedek fordítása

1.

A ház – a falun túlnan áll...
A gazda nem tér vissza már...
Biz nem tér vissza...

2.

Utolsó ház a végtelen út hosszán –
elsőként fogad s végsőként hagy
elmened,
az ember s a nagyvilág egyre csak jár,
jár –
s talán ezért, hogy porosan
menetelnek?
Ez út mellett s e házban született,
susogják az egeknek az udvar akácai,
és minden megint úgy van,
mint hajdan lehetett,
csak az emberek arca nem ismert,
mai ;
a régiek hiányukkal tüntetnek,
akár szülőházában ő maga,
s ettől sűrű a csend, ettől dermed
meg,
úgy sűrűl
s nehezől,
mint a halottkísérő ének, és ima...



Az emlékház bolgár szobája (Arató György archívuma)